

Банки повинні ідентифікувати, аналізувати та контролювати різні види ризиків, пов'язаних із кредитуванням, включаючи кредитний ризик, ризик процентної ставки, валютний ризик та інші. Для цього застосовуються різні методи та інструменти, такі як кредитні рейтинги, кредитні страхування, диверсифікація портфеля кредитів та встановлення резервів на можливі втрати. Ефективне управління ризиками дозволяє банкам зберігати стабільність і довіру клієнтів, а також відповідати вимогам регуляторів [1-3].

Банківські установи зобов'язані дотримуватись законодавчих та нормативних вимог, встановлених центральними банками та іншими регуляторними органами. Це включає вимоги до капіталу, звітності, антикорупційних заходів та захисту прав споживачів. Прозорість у наданні кредитів є важливим аспектом, який забезпечує довіру клієнтів та запобігає виникненню правових спорів. Банки повинні чітко інформувати клієнтів про умови кредитування, включаючи процентні ставки, комісії, строки погашення та можливі штрафи за порушення умов договору. Успішне проведення кредитних операцій неможливе без орієнтації на потреби клієнтів та забезпечення високої якості обслуговування. Банки повинні пропонувати гнучкі та індивідуальні кредитні продукти, які відповідають фінансовим можливостям та цілям клієнтів. Важливо забезпечити швидкий та зручний процес оформлення кредитів, надання консультацій та підтримки протягом усього терміну кредитування. Високий рівень сервісу сприяє побудові довгострокових відносин з клієнтами, підвищує їхню лояльність та позитивно впливає на репутацію банку на ринку.

Список використаних джерел:

1. Грабар І. Кредитні операції: поняття, види й юридичні підстави їх здійснення. Фінансове право. 2015. № 4. С. 64-68.
2. Сидоренко, Н. І., & Григоренко, М. В. Аналіз кредитного ризику в банківських установах. Банківська справа і фінанси, 15, 2019, 45-53.
3. Сирота А.І. Поняття «банківська операція» та «кредитна операція». Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки. 2014. Випуск 4. Том 2. С. 127-130.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА СТРАХУВАННЯ БІЗНЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ: МЕХАНІЗМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Себко Г. В., викладач-методист, Душніцька Ю., студентка,
Гусятинського фахового коледжу ім. Івана Пулюя*

Фінансове забезпечення та страхування бізнесу в умовах воєнної економіки та післявоєнного відновлення є критичними компонентами, які допомагають зберегти життєздатність компаній і стимулюють відновлення економіки. У таких умовах підприємства стикаються з підвищеними ризиками,

від знищення активів до економічної нестабільності, тому виникає потреба в розробці спеціальних механізмів фінансування та страхування.

З початку повномасштабного вторгнення у межах нашої держави НБУ активно працює над пошуком оптимальних методів підтримки фінансової стійкості. Задля безперервності функціонування фінансового сектору було введено безліч трансформацій, які мали відношення до формування тактики різних видів політик і інструментів забезпечення техніки їх реалізації. Деяка увага до внесення змін у методи підтримки фінансової стійкості України – необхідна, оскільки саме цей показник повною мірою відображає ефективність функціонування фінансового сектору держави, а саме в одиницях перерозподілу фінансових ресурсів в економіці.

Техніка вдосконалення фінансового сектору України до 2025 року, не враховує розмірів мінливості, яка трапилась в результаті російсько-української війни, але основна роль, яку протокол закладає в базу роботи фінансового сектору, залишається актуальним не зважаючи на зміни умов його функціонування. В межах оновлення порядку підтримки фінансової стійкості України, Національний банк прийняв поновлені головні засади грошово-кредитної політики у період воєнного стану, в яких зібрано курс регуляторів щодо встановлення постійності фінансового сектору. Попередньою умовою його прийняття стала війна, як фактор, що призвів не тільки зниженню дієвості ринкових інструментів, а їх певну невизначеність.

До монетарних інструментів підтримки фінансової стійкості в умовах війни в Україні відносять:

1. Скасування лімітності на встановлення курсу, за яким комерційні банки в змозі продавати готівкову іноземну валюту, а також аналогічні обмеження на встановлення курсу, за яким банки можуть списати з рахунків гроші в гривні.

2. Нетривале зменшення місячного ліміту на зняття за кордоном готівки з гривневих рахунків, відкритих в українських нац. банках, зі 100 до 50 тис. грн.

4. Нетривала заборона здійснення розрахунків за межами кордону з метою купівлі акцій, цінних паперів, облігацій та сплати послуг за цими операціями, які здійснюються з використанням карток, емітованими українськими банками.

5. Вкуп Національним Банком України військових облігацій.

6. Перехід облікової ставки НБУ із 10% до 25%.

У результаті реалізованих заходів регулятору вдалось створити певне середовище, яке сприяє захисту фінансового сектору України та формує базу для його стійкості в умовах мінливості. Треба зауважити, що певна кількість заходів у галузі застосування податкових інструментів, поступово скасовується. Ці кроки з прийдешньою війною вимушено набули чинності як екстрена підтримка.

Досвід фінансування дефіциту бюджету в Україні показує, що його важко профінансувати за рахунок власних ресурсів. Повоєнна практика відновлення фінансового сектору потребує оновлення, але на даному етапі високої мінливості та глобальної нестабільності, заходи які були запропоновані регуляторами, вважаються ефективними.

За для підтримки малого та середнього бізнесу відіграло роль запровадження програм кредитування, грантів та пільгових позик для МСБ, щоб допомогти їм втриматися на плаву в умовах війни; використання спрощених адміністративних процедур та зниження податкового навантаження для малого та середнього бізнесу. Завдяки створенню консультаційних центрів та програм менторства, МСБ забезпечене необхідною експертною допомогою для адаптації до нових умов. Також з'явився доступ до ринків - пошук нових каналів збуту, в тому числі через електронну комерцію, щоб МСБ могли розширювати свою діяльність.

Щоб громадяни могли своєчасно забезпечити захист своїх заощаджень та інвестицій, фонд гарантування вкладів фізичних осіб гарантує повернення депозитів українців у разі банкрутства банку. Це дозволяє людям бути впевненими в збереженні своїх коштів. Крім того, заохочення інвестицій у цінні папери, такі як акції та облігації, надає громадянам широкі можливості для накопичення та примноження своїх коштів з помірним рівнем ризику.

Фінансове забезпечення та страхування є основою для підтримки економічної стабільності та розвитку бізнесу в умовах воєнної економіки та післявоєнного відновлення. Використання сучасних інструментів фінансування, спеціальних страхових продуктів і стимулювання інвестицій здатне не тільки мінімізувати ризики для підприємств, а й відновити економіку на нових, більш стійких засадах.

Список використаних джерел:

1. Інструменти монетарної політики / Національний банк України.
2. Тактика розвитку фінансового сектору України до 2025 року. Київ: Національний банк України.
3. Головні засади грошово-кредитної політики на період умов війни. Київ: Рада Національного банку України, 2022.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ІНТЕГРУВАННЯ МСФЗ В УКРАЇНІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Себко Г. В., викладач-методист, Кохан І. В., студентка, ВСП «Гусятинський фаховий коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя»

Характерні особливості якісного функціонування національної економіки в сучасних умовах глобальних ринкових відносин доводять, що її ефективний розвиток неможливий без інтеграції в систему міжнародного співробітництва. Проте, коли іноземні компанії приймають на світовому ринку бізнес-рішення щодо українських партнерів, виникає інформаційний вакуум, який є наслідком відсутності достовірної та інформативної складової про їх фінансовий стан, виробничу діяльність, грошові розрахунки, структуру капіталу, тобто інформації, яка б найповніше відображала фінансовий стан української компанії у доступному форматі. У цьому контексті безсумнівною є необхідність